

bringes, viist dem frem rundt i Byerne og indbudt samtlige Sognets Beboere til at komme, og disse Foredrag have været i høi Grad besøgte. Jeg antager — jeg forstaaer mig, som sagt, ikke særlig derpaa, jeg nævner kun, hvad jeg har læst mig til i Betænkningen — at de dog have gjort Nytte, thi det har jo viist sig, at der har været langt, langt flere Begjæringer om saadanne Foredrag, baade før og efter, end det har været muligt at efterkomme. Dernæst har det viist sig, at naar et saadant Foredrag er blevet holdt, har det været en almindelig Virkning deraf, at det paagjældende Sogneraad har sagt: Lad os gjøre nogle Anskaffelser, lad os faae nogle af disse Borde, nogle af disse Kort og nogle af disse Apparater, som virkelig have viist sig at være praktiske for Ungdommen. Jeg har derfor det Indtryk, at det er fornuftigt at give denne Bevilling, som jo forøvrigt hænger sammen med et andet Vædringsforslag, Vædringsforslaget Nr. 257, hvor der er begjæret en Bevilling til Afholdelsen af et almindeligt dansk Skolemøde og Udstilling af Skolemateriel i Sommeren 1884 samt til Indkjøb af fremmed Skolemateriel til Udstillingen. Jeg antager, at Foranstaltninger af den Slags ere nyttige og kunne komme den opvoksende Ungdom tilgode, og jeg finder det meget naturligt, at naar der gjøres ihærdige Bestræbelser for at gennemføre Noget paa dette Omraade, bør Staten træde hjælpende til. Jeg kan derfor ikke Andet end meget ønske, at det ærede Flertal vil paa disse Punkter stille sig velvillig overfor de fremsatte Forslag. — Under Nr. 123 anbefaler Udvalgets Flertal at negte en Bevilling til Feriekursus for Gymnastiklærere ved forskjellige Skoler. Den høitærede Minister har begrundet sit Forslag i Anmærkningerne ved, at der er udkommet et nyt Gymnastikreglement. Det synes derfor naturligt, at de paagjældende Lærere faae Leilighed til at indøves deri under kyndig Veiledning, inden de skulle anvende det. — Tilfudet til Robberstiftsamlingens Forøgelse beklager jeg, at Flertallet ikke vil give. Jeg forstod forresten den ærede Ordfører paa en saadan Maade, at dersom der var noget Særligt, som der netop var Tale om i Diebliffet, at den høitærede Minister ønskede kjøbt til Robberstiftsamlingen, kunde der ogsaa nok være Haab om, at det kunde blive bevilget. — Saa er der under Nr. 134—140 stillet en hel Del Vædringsforslag, vedrørende de to Konti for Hædersgaver og livsvarige Understøttelser. Det glæder mig, at den ærede Ordfører udtalte, at den Stilling, som Flertallet indtager til Vædringsforslagene

Nr. 134 og 140, ikke var endelig, saaledes at de Negtelser, der ere anbefalede, ikke skulle betyde nogen Negtelse, men kun en foreløbig Udsættelse. Jeg vil meget haabe, at Negtelser heller ikke maa finde Sted, idet jeg vilde beklage, at man ikke vilde give de forlangte Hædersgaver og livsvarige Understøttelser dels til de to meget gamle Malere, til hvilke de ere foreslaaede, og dels til den tredie yngre udmærkede Kunstner, om hvem man med Sikkerhed tør sige, at hans Navn igjennem de Kunstværker, der afsættes saavel til private Samlinger som til vore offentlige Gallerier, vil leve langt længere end de Fleste af dem, som ere opførte paa de paagjældende Konti. Jeg maa maaske med Hensyn til disse Forslag, som det ærede Flertal har stillet, gjøre en almindelig Bemærkning. Ved alle Understøttelser paa disse Konti til livsvarige Hædersgaver og til livsvarige Understøttelser er der visse Skjær, som jeg anser det for ønskeligt at undgaa. Jeg anser det for ønskeligt, at man saa vidt muligt undgaa Diskussion om Personer her i dette Thing; thi jeg tror, at en saadan Diskussion hverken er i de paagjældende Individuers eller i Thingets særlige Interesse. Det er ogsaa meget ønskeligt, at man undgaa Støffelser for de Paagjældende, undgaa, at Folk igjennem Forslag, der komme op, faae vakt Forhaabninger, som maaske ikke senere opfyldes, og endelig gjælder det om, at de Bevillinger, der gives paa disse Konti, ikke blot ere hensigtsmæssige, men ogsaa retfærdige, naar man ser hen til, hvilke Andre der ikke faae Noget. Jeg tror, at disse Skjær bedst undgaaes, naar den Fremgangsmaade følges, som har været fulgt i en Række af Aar, nemlig, at Forslag til Bevillinger paa disse to Konti kun komme frem paa den Maade, at den høitærede Minister stiller Forslag derom i Finantsudvalget, dernæst giver dette Tid til at overveie Forslaget og efter endt Overveielse konfererer med Udvalget, saaledes, at det, der kommer frem, naar det endelig fremtræder for Thinget, fremtræder som et Forslag, der er fremsat af Ministeren og støttet enten af hele Udvalget eller af et saa stort Udvalgsflertal, at man er sikker paa, at det kan gaa igjennem. Jeg vilde af den Grund have ønsket, at den høitærede Minister ikke paa selve Finantslovsforslaget havde fremsat de Forslag med Hensyn til de tre Malere, som jeg før antydede, men havde ventet med at stille Forslag derom, indtil han havde haft Leilighed til at konferere med Udvalget; men jeg vilde i endnu høiere Grad have ønsket, at det ærede Flertal ikke af sit Initiativ havde opstillet de tre Vædringsforslag, som findes under Nr. 137, 138 og 139. Jeg er-